

12 Μαΐου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ Γ. ΠΙΛΛΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ  
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 682/92)

---

*Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσόντα — Προσόντα που δεν προβλέπονται από το σχέδιο υπηρεσίας αλλά είναι σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.*

*Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — παρουσία Διευθυντή κατά τις συνεντεύξεις — Δεν είναι επιτακτική, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Ε.Υ. — Εφόσον όμως παρευρίσκεται δεν μπορεί να μη ληφθούν υπόψη της Ε.Ε.Υ. οι κρίσεις του για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις.*

5

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάξουν στη θέση Καθηγητή Παιδαγωγικών στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο από 1/9/92 το ενδιαφερόμενο μέλος αντί του ίδιου.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Το γεγονός ότι το προσόν του Διδακτορικού τίτλου του αιτητή ήταν ενάπιον της Ε.Ε.Υ. κατά την ημερομηνία λήψης της επίδικης απόφασης, δε σημαίνει απαραίτητα ότι λήφθηκε υπόψη κατά τη συνεκτίμηση των στοιχείων κρίσεως των υποψηφίων. Αντίθετα, όπως φαίνεται από τα ίδια τα πρακτικά της Ε.Ε.Υ., δε λήφθηκε υπόψη. Στη σελίδα 3 των πρακτικών της συνεδρίας της ημερομηνίας

20

5 νίας 21/7/92, όπου η Ε.Ε.Υ. καταγράφει “τα προσόντα των υποψηφίων”, δεν καταγράφεται ο Διδακτορικός τίτλος του αιτητή. Αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το προσόν αυτό του αιτητή δε λήφθηκε υπόψη για σκοπούς συνεκτίμησης των στοιχείων που συνθέτουν την αξία του.

10 Το προσόν αυτό δε θεωρείται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης ούτε ως απαραίτητο προσόν, ούτε ως πλεονέκτημα, αλλά έπρεπε να ληφθεί υπόψη, εφόσον είναι σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης.

15 Δεν υπάρχει αμφισβήτηση στην περίπτωση αυτή, ότι το προσόν του αιτητή, που δεν προνοείτο από τα σχέδια υπηρεσίας, είναι σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης. Επίσης, η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπου οι συνεντεύξεις αποκτούν αυξημένη σημασία. Σύμφωνα με το Άρθρο 35B(10(α) του περί της Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν.10/69), η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους. Η απόδοση του ενδιαφερόμενου μέρους κατά τη συνέντευξη, κρίθηκε καλύτερη από αυτή του αιτητή, τόσο από το Διευθυντή, όσο και από την ίδια την Ε.Ε.Υ.. Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είχαν ίσες αξιολογήσεις και αρχαιότητα. Με τα δεδομένα αυτά, όμως, συνεπάγεται ότι δεν θα ήταν νομικά επιτρεπτό στην Ε.Ε.Υ. να προάξει τον αιτητή αντί του ενδιαφερόμενου μέρους, αν λάμβανε υπόψη το προσόν του.

25 Η επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Ε.Υ., αφού λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία που συνθέτουν την αξία τους.

30 Με βάση τα πιο πάνω, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση πρέπει ν’ ανυρωθεί αφού δε λήφθηκαν υπόψη όλα τα στοιχεία των υποψηφίων.

- 35 2. Είναι γεγονός ότι η κρίση της Ε.Ε.Υ. για την απόδοση στις συνεντεύξεις δεν ήταν αντίθετη με αυτή του Διευθυντή. Και οι δύο κρίσεις συμφωνούσαν ως προς το ότι το ενδιαφερόμενο μέρος απέδωσε καλύτερα από τον αιτητή. Η διαφορετική κρίση ήταν ως προς το βαθμό απόδοσης των δύο υποψηφίων. Και οι δύο χαρακτήρισαν τον αιτητή ως καλό. Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος, ο Διευθυντής τον έκρινε ως “Καλό+”, ενώ η Ε.Ε.Υ. ως “Εξάίρετο”.

40 Από το λεκτικό του εδαφίου (9), συνάγεται το συμπέρασμα ότι η παρουσία του Διευθυντή κατά τη διενέργεια των συνεντεύξεων δεν

είναι επιτοκτική, αλλά εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Ε.Υ.

Είναι νομολογημένο ότι η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν δεσμεύει την Ε.Ε.Υ., αφού ο ρόλος του είναι μόνο συμβουλευτικός. 5

Είναι επίσης γεγονός ότι η κρίση του Διευθυντή δεν περιλαμβάνεται στα στοιχεία που η Ε.Ε.Υ. λαμβάνει υπόψη για την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου, σύμφωνα με το εδάφιο (10). Στην υπόθεση *Γιάλλουκας ν. Δημοκρατίας*, το Δικαστήριο είτε, μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα: 10

“Αναμφίβολα στις σχετικές διατάξεις του εδαφίου 10, στα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη δεν περιλαμβάνεται και η κρίση του Διευθυντή. Όμως η παντελής παραγνώριση των κρίσεων αυτών θα καθιστούσε την παρουσία του Διευθυντή όπως προνοείται στο εδάφιο 9 περιττή και αχρείαστη. Είμαι συνεπώς της γνώμης ότι αφ’ ης στιγμής η Ε.Ε.Υ. επέλεξε να καλέσει το Διευθυντή να παραστεί κατά τις συνεντεύξεις και να εκφράσει τις κρίσεις του, δεν μπορούσε να τις αγνοήσει παντελώς αλλά όφειλε να τις λάβει υπόψη της κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης.”! 20

Το Δικαστήριο συμφωνεί με τα πιο πάνω. Το γεγονός ότι η Ε.Ε.Υ. δε δεσμεύεται από τη διαφορετική κρίση του Διευθυντή, δε σημαίνει και ότι δεν πρέπει να τη λάβει καθόλου υπόψη. Αν ίσχυε αυτή η θέση, τότε θα ήταν αχρείαστη η παρουσία του. 25

Η παρουσία του, εφόσον η Ε.Ε.Υ. επιλέξει να τον καλέσει, χρησιμεύει στο να υποβοηθηθεί στη μόρφωση της δικής της κρίσης, για την απόδοση των υποψηφίων, έστω κι’ αν δε δεσμεύεται από την κρίση του. Στα πρακτικά της επίδικης απόφασης δε φαίνεται αν λήφθηκε καθόλου υπόψη η κρίση του Διευθυντή και ποιο ρόλο διαδραμάτισε. 30

*Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.* 35

*Αναφερόμενες υποθέσεις:*

*Δημοκρατία κ.ά. ν. Ανδρέου κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 153,*

*Γιάλλουκας ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4207,*

*Μιτσιόδη ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 823,*

Στυλιανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 449.

### Προσφυγή.

- 5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκε στη θέση Καθηγητή Παιδαγωγικών, στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, από 1/9/92, το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή.
- 10 Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.
- Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.
- 15 Μ. Κιτρομυλήδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

*Cur. adv. vult.*

- 20 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.), με την οποία προάχθηκε στη θέση Καθηγητή Παιδαγωγικών, στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, από 1/9/92, το ενδιαφερόμενο μέρος Κωνσταντίνος Χρίστου, αντί του αιτητή.
- 25 Με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας, ημερομηνίας 10/3/92, ζητήθηκε η πλήρωση 4 κενών θέσεων Καθηγητή Παιδαγωγικού Ινστιτούτου ανάμεσα στις οποίες και μια για τα Παιδαγωγικά (η θέση). Η Ε.Ε.Υ. αποφάσισε να προκηρύξει τη θέση, που είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής, με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεως τις 3/4/92. Σ' ανταπόκριση υποβλήθηκαν 7 αιτήσεις, ανάμεσα στις οποίες κι' αυτές του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους.
- 30 Οι αιτήσεις διαβιβάστηκαν στην οικεία Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία με την έκθεσή της, ημερομηνίας 8/5/92, σύστησε για επιλογή τρεις υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένου του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους (Παράρτημα Δ στην ένσταση). Η Ε.Ε.Υ. εξέτασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 15/7/92 και αφού εξέτασε επίσης τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν για αναθεώρηση του καταλόγου των υποψηφίων, κατάρτισε τον τελικό κατάλογο και αποφάσισε να καλέσει τους υποψηφίους που συμπεριλήφθηκαν σ' αυτόν σε προσωπικές συνεντεύξεις, αποφασίζοντας συγχρόνως τα κριτήρια με βάση τα οποία
- 40

θα γινόταν η αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις. Τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος συμπεριλήφθηκαν στον τελικό κατάλογο και κλήθηκαν σε συνέντευξη.

Οι προσωπικές συνεντεύξεις διενεργήθηκαν κατά τη συνεδρία της Ε.Ε.Υ., ημερομηνίας 21/7/92, στην παρουσία του Διευθυντή του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (ο Διευθυντής), ο οποίος αξιολογώντας την απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές χαρακτήρισε τον αιτητή ως Καλό και το ενδιαφερόμενο μέρος ως Καλό+. Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή, η Ε.Ε.Υ. προέβηκε στη δική της αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων, χαρακτηρίζοντας τον αιτητή ως Καλό και το ενδιαφερόμενο μέρος ως Εξαιρετο. Ακολούθως, η Ε.Ε.Υ. μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης της εντύπωσης που αποκόμισε κατά τις προφορικές συνεντεύξεις των υποψηφίων, βρήκε ότι ο επικρατέστερος υποψήφιος για την επίδικη θέση ήταν το ενδιαφερόμενο μέρος και αποφάσισε να του προσφέρει προαγωγή από 1/9/92 (Παράρτημα Ε στην ένσταση).

Ο αιτητής πρόσβαλε την πιο πάνω απόφαση με την παρούσα προσφυγή.

Με τις αγορεύσεις του δικηγόρου του αιτητή, εγείρονται οι πιο κάτω λόγοι για ακύρωση της επίδικης απόφασης:

(1) Η Ε.Ε.Υ. δεν έλαβε υπόψη το Διδακτορικό τίτλο του αιτητή, με αποτέλεσμα η απόφασή της να πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα.

(2) Η ΕΕΥ δεν αιτιολόγησε τη διαφορετική αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, από εκείνη του Διευθυντή, το αποτέλεσμα δε της προφορικής συνέντευξης απέτέλεσε το αποφασιστικό στοιχείο κρίσης των υποψηφίων.

(3) Η επίδικη απόφαση είναι αναιτιολόγητη.

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο που εγείρεται, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι αν και η απόκτηση του Διδακτορικού τίτλου από τον αιτητή τέθηκε ενώπιον της Ε.Ε.Υ. τόσο με επιστολή του αιτητή ημερομηνίας 7/7/92, όσο και κατά την προφορική συνέντευξη, εντούτοις το γεγονός ότι το προσόν αυτό δεν καταγράφεται στα πρακτικά της Ε.Ε.Υ. οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δε λήφθηκε υπόψη.

5 Η δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υποστήριξε ότι το γεγονός της απόκτησης του προσόντος αυτού από τον αιτητή ήταν ενώπιον της Ε.Ε.Υ., όπως επίσης και η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, όπου αναφέρεται ότι τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν στα πρόθυρα της απόκτησης του τίτλου αυτού και έπεται ότι λήφθηκε υπόψη. Εν πάση περιπτώσει, είτε, το προσόν αυτό έχει περιορισμένη σημασία, αφού δεν απαιτείται από το σχέδιο υπηρεσίας, ούτε ως απαραίτητο προσόν, ούτε ως πλεονέκτημα και σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Δημοκρατία και Άλλοι ν. Ανδρέου και Άλλων** (1993) 3 Α.Α.Δ. 153, το γεγονός ότι 10 δε λήφθηκε υπόψη, δεν πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση.

15 Όπως φαίνεται από την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, τόσο ο αιτητής, όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, ήταν κατά την ημερομηνία εκείνη, στα πρόθυρα της απόκτησης του τίτλου Ph.D., αφού πέτυχαν στις σχετικές εξετάσεις, υπέβαλαν τη διατριβή τους και υπολείπετο μόνο η προφορική εξέταση. Πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης όμως, ο αιτητής απέκτησε τον τίτλο του Ph.D. συγκεκριμένα στις 17/6/92 και ενημέρωσε σχετικά την Ε.Ε.Υ., με επιστολή 20 του ημερομηνίας 7/7/92 (Κ.124 στο φάκελο του αιτητή, Τεκμήριο 1), η οποία αρχειοθετήθηκε από την Ε.Ε.Υ. στις 13/7/92. Η απόκτηση του προσόντος αυτού από τον αιτητή, τέθηκε επίσης ενώπιον της Ε.Ε.Υ. από τον ίδιο, κατά τη διενέργεια της προσωπικής συνέντευξης, στις 21/7/92.

25 Το γεγονός ότι το προσόν αυτό ήταν ενώπιον της Ε.Ε.Υ. κατά την ημερομηνία λήψης της επίδικης απόφασης, δε σημαίνει απαραίτητα ότι λήφθηκε υπόψη κατά τη συνεκτίμηση των στοιχείων κρίσεως των υποψηφίων. Αντίθετα, όπως φαίνεται από τα ίδια τα πρακτικά της Ε.Ε.Υ., δε λήφθηκε υπόψη. Στη σελίδα 3 των πρακτικών της συνεδρίας της ημερομηνίας 21/7/92, όπου η Ε.Ε.Υ. καταγράφει 30 “τα προσόντα των υποψηφίων”, δεν καταγράφεται ο Διδακτορικός τίτλος του αιτητή. Αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το προσόν αυτό του αιτητή δε λήφθηκε υπόψη για σκοπούς συνεκτίμησης των 35 στοιχείων που συνθέτουν την αξία του.

40 Το προσόν αυτό δε θεωρείται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης ούτε ως απαραίτητο προσόν, ούτε ως πλεονέκτημα, σύμφωνα δε με την υπόθεση **Δημοκρατία και Άλλοι ν. Ανδρέου και Άλλων** (όπως πιο πάνω), έπρεπε να ληφθεί υπόψη, εφόσον είναι σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης. Στην υπόθεση αυτή, αναφέρονται και τα ακόλουθα:

“... ακαδημαϊκά προσόντα που έχει ένας υποψήφιος, επιπλέον

αυτών που καθορίζονται στο σχέδιο υπηρεσίας ως τα απαραίτητα ή ως πλεονέκτημα, λαμβάνονται γενικά υπόψη, αν είναι συναφή προς τα καθήκοντα της θέσης, άλλως έχουν περιθωριακή σημασία. Θα λέγαμε όμως πως η οποιαδήποτε σημασία τους υπολογίζεται ανάλογα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης.” 5

Στη συνέχεια, στην πιο πάνω υπόθεση η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κατέληξε στο συμπέρασμα, λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της υπόθεσης, ότι δηλαδή η θέση ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής και ψηλά στην ιεραρχία, την καλύτερη απόδοση του ενδιαφερόμενου μέρους κατά τις συνεντεύξεις, όπως και τη σύστασή του από το Διευθυντή, ότι “... δεν θα ήταν νομικά επιτρεπτό να διορίσει ή προάξει η ΕΔΥ άλλο πρόσωπο από το ενδιαφερόμενο μέρος, έστω και αν ελάμβανε υπόψη το Master’s Degree των αιτητών.” 10 15

Δεν υπάρχει αμφισβήτηση στην περίπτωση αυτή, ότι το προσόν του αιτητή, που δεν προνοείτο από τα σχέδια υπηρεσίας, είναι σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης. Επίσης, η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπου οι συνεντεύξεις αποκτούν αυξημένη σημασία. Σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)(α) του περί της Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου, η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους. Η απόδοση του ενδιαφερόμενου μέρους κατά τη συνέντευξη, κρίθηκε καλύτερη από αυτή του αιτητή, τόσο από το Διευθυντή, όσο και από την ίδια την Ε.Ε.Υ.. Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είχαν ίσες αξιολογήσεις και αρχαιότητα. Με τα δεδομένα αυτά, όμως, δεν μπορώ να πω ότι δεν θα ήταν νομικά επιτρεπτό στην Ε.Ε.Υ. να προάξει τον αιτητή αντί του ενδιαφερόμενου μέρους, αν λάμβανε υπόψη το προσόν του. 20 25 30

Η επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Ε.Υ., αφού λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία που συνθέτουν την αξία τους. 35

Με βάση τα πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση πρέπει ν’ ακυρωθεί αφού δε λήφθηκαν υπόψη όλα τα στοιχεία των υποψηφίων. 40

Παρά την πιο πάνω κατάληξή μου, θα εξετάσω και τον επόμενο ισχυρισμό του αιτητή.

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή, είναι ότι σύμφωνα με το

- άρθρο 35B(9) του Νόμου, δεν ήταν απαραίτητη η παρουσία του Διευθυντή στις συνεντεύξεις. Εφόσον όμως η Ε.Ε.Υ. επέλεξε να τον καλέσει, έπρεπε να λάβει υπόψη την αξιολόγησή του, αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων και να αιτιολογήσει τη διαφορετική εκτίμησή της από τη δική του. Και τούτο, γιατί ο Διευθυντής, ως ειδικός, μπορούσε να αξιολογήσει πιο ορθά την απόδοση των υποψηφίων. Αναφέρθηκε σχετικά στην υπόθεση *Γιάλλουκας ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4207.
- 10 Είναι, επίσης, η θέση του ότι η συνέντευξη των υποψηφίων απετέλεσε ξεχωριστό και αποφασιστικό και όχι συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους.
- 15 Η δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υποστήριξε ότι η Ε.Ε.Υ. δε διαφώνησε με την κρίση του Διευθυντή, αλλά απλώς έκρινε λίγο διαφορετικά, η δε διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν δεσμεύει την Ε.Ε.Υ.
- 20 Το άρθρο 35B(9) και (10)(α) του Νόμου έχει ως εξής:
- 25 “(9) Στη συνέχεια η Επιτροπή καλεί τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλόγους σε προσωπική συνέντευξη:
- 25 Εννοείται ότι κατά τις συνεντεύξεις μπορεί να παρευρίσκεται ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας ή ο Διευθυντής του οικείου Τμήματος ή εκπρόσωπός τους και να εκφέρει τις κρίσεις του για την απόδοση των υποψηφίων σ’ αυτές.
- 30 (10) Μετά το τέλος των προσωπικών συνεντεύξεων η Επιτροπή προβαίνει στην επιλογή των καλύτερων υποψηφίων από τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλόγους, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:
- 35 (α) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (3):
- 40 (i) την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής·
- (ii) το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων·
- (iii) την εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις:



Εννοείται ότι η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις θα λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους”

Είναι γεγονός ότι η κρίση της Ε.Ε.Υ. δεν ήταν αντίθετη με αυτή 5  
του Διευθυντή. Και οι δύο κρίσεις συμφωνούσαν ως προς το ότι το ενδιαφερόμενο μέρος απέδωσε καλύτερα από τον αιτητή. Η διαφορετική κρίση ήταν ως προς το βαθμό απόδοσης των δύο υποψηφίων. Και οι δύο χαρακτήρισαν τον αιτητή ως καλό. Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος, ο Διευθυντής τον έκρινε ως “Καλό+”, ενώ η 10  
Ε.Ε.Υ. ως “Εξαιρετο”.

Από το λεκτικό του εδαφίου (9), συνάγεται το συμπέρασμα ότι η παρουσία του Διευθυντή κατά τη διενέργεια των συνεντεύξεων δεν είναι επιτακτική, αλλά εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της 15  
Ε.Ε.Υ.. Σχετικές είναι οι αποφάσεις *Μιτσιόδη ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 823 και *Γιάλλουκας ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω).

Είναι νομολογημένο ότι η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν δεσμεύει την Ε.Ε.Υ., αφού ο ρόλος του είναι μόνο συμβουλευτικός 20  
(*Στυλιανού και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 449).

Είναι επίσης γεγονός ότι η κρίση του Διευθυντή δεν περιλαμβάνεται στα στοιχεία που η Ε.Ε.Υ. λαμβάνει υπόψη για την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου, σύμφωνα με το εδάφιο (10). Στην 25  
υπόθεση *Γιάλλουκας ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω), το Δικαστήριο είπε, μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

“Αναμφίβολα στις σχετικές διατάξεις του εδαφίου 10, στα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη δεν περιλαμβάνεται και η κρίση 30  
του Διευθυντή. Όμως η παντελής παραγνώριση των κρίσεων αυτών θα καθιστούσε την παρουσία του Διευθυντή όπως προνοείται στο εδάφιο 9 περιττή και αχρείαστη. Είμαι συνεπώς της γνώμης ότι απ’ ης στιγμής η Ε.Ε.Υ. επέλεξε να καλέσει το Διευθυντή να παραστεί κατά τις συνεντεύξεις και να εκφράσει τις κρίσεις 35  
του, δεν μπορούσε να τις αγνοήσει παντελώς αλλά όφειλε να τις λάβει υπόψη της κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης.”

Συμφωνώ με τα πιο πάνω. Το γεγονός ότι η Ε.Ε.Υ. δε δεσμεύεται από τη διαφορετική κρίση του Διευθυντή, δε σημαίνει και ότι δεν 40  
πρέπει να τη λάβει καθόλου υπόψη. Αν ίσχυε αυτή η θέση, τότε θα ήταν αχρείαστη η παρουσία του.

Η παρουσία του, κατά τη γνώμη μου, εφόσον η Ε.Ε.Υ. επιλέξει

να τον καλέσει, χρησιμεύει στο να υποβοηθηθεί στη μόρφωση της δικής της κρίσης, για την απόδοση των υποψηφίων, έστω κι' αν δε δεσμεύεται από την κρίση του. Στα πρακτικά της επίδικης απόφασης δε φαίνεται αν λήφθηκε καθόλου υπόψη η κρίση του Διευθυντή και ποιο ρόλο διαδραμάτισε.

Υπό το φως όλων των πιο πάνω, η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.  
Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*